

אני רחוקה. כאשר לא זזתי הוא קם, ניגש אלי ושם ידיים על כתפיי. הוא חיבק אותי ונישק אותי, אבל ידעתי להחזיק את עצמי. הוא שאל אם אני לא מתגעגעת למיטה, מפני שאסרו עלי לקיים יחסים עם בעלי. הוא אמר ש-10 שנים הוא אוהב אותי, וכואב לו הלב כאשר אני בוכה בדיונים. לפתע אמר לי שהוא רוצה לשכב איתי, כי הוא רוצה לשכב עם גויה, ותמיד רצה להר-

בצורה עדינה השתחררתי ממנו, ויצאנו החוצה. הוא נעל את בית הכנסת ואמר לי לחכות עד שיסע.

על אותו מעמד סיפר חיים קשת: "אני הגעתי למקום רק אחרי שרוזה כבר נכנסה לבית הכנסת, והוא היה נעול. ניגשתי לבעלה וחיכינו יחד במכונית. עדיין לא חשד-

עם הרב פרדס, והוא אמר לה שבינתיים, כל זמן שעניין הגיור שלה טרם הסתיים, מוטב שתחכה. הוא היפנה אותה לטוען הרבני אברהם אינדורסקי, שמישרדו נמצא מול הרבנות, ואמר לה להגיש עירעור על החלטת בית הדין שבראשו ישב הרב פרדס. רוזה מרגישה, כי בניגוד לשמועות שהיו באחרונה בעיתונות על חשד לנסילת שוחר עליידי איינהורן, הרי שהוא לא ביקש ממנה מאומה.

אותי ילא ראית אותי יותר לא טילפן."

רוזה פנתה לטוען הרבני. הוא הגיש את העירעור, ואחרי זמן קצר מאוד זכתה רוזה בגיור המיוחל. הרב עובדיה יוסף הפך את החלטת בית הדין של הרב פרדס ואישר את גיורה של רוזה. בעלה של רוזה אמר להעולם הזה כי אחרי מה שקרה עם הרב פרדס, אמר לרוזה "מספיק עם הגיור, לא צריך יותר." אבל היא התעקשה בגלל בנם, והמשיכה.

כאשר פרצה בימים האחרונים פרשת הרב פרדס בעיתונות, נזכרו רוזה וחיים קשת בסרי פור שלהם. למרות שעברו חמש שנים, חיים קשת לא שקט. "העניין הוא כאש בעצמותי", הוא אומר. בזמנו פנה גם הוא לרב איינהורן וסיפר לו על המיקרה. "איינהורן נדהם. הוא

סיפורה של רוזה, גיורת, שהרב פרדס ביקש לשכב איתה כדי לדעת "איך זה לשכב עם גויה" — לפני ה ג י ו ר

אמר לי שאם אני רוצה, שאפגש עם הרב שפירא, רא, שהיה אז הממונה. הוא קבע לי פגישה ליום החמישי וביטל אותה. שוב קבע ושוב ביטל, והבנתי שלא ייצא מזה כלום.

"פניתי אז, לפני חמש שנים, בטלפון להעולם הזה וסיפרתי על המיקרה. הגבר, שאני תו ריבית, אמר שהדבר יטופל אחרי שנגיש תלונה למיטרה. אבל רוזה סירבה להגיש תלונה, כי היא רצתה להתגייר. אז הלכתי לרב נכבד, שאותו הכרתי באופן פרטי. סיפרתי לו את כל הסיפור, והוא אמר שהוא מאמין לי. אבל הוא ביקש ממני שאם אפעל, שלא אעשה שום דבר שיהיה בגדר חילול השם. בסוף ירדתי מהעניין."

כאשר קרא קשת בעיתונות על המיקרה החדש, שבו נחשד הרב פרדס בבקשת שוחר מיני, נזכר מיד ברוזה. הוא ניסה להתקשר אליה, אבל רק אחרי מאמצים הצליח לאתר את מיספר הטלפון החדש שלה. הוא שפנה להעולם הזה.

רוזה איננה נלהבת לרבר על המיקרה. "אני אדם סלחן מטיבעי, אינני כועסת עליו יותר. הוא גבר חלש, וזה קרה לו. מה שהרגיז אותי זה שאז הרגשתי שלא כל כך מאמינים לי. אבל היום זה כבר אחרת: אם המיטרה תיפנה אלי, אני מוכנה להישקף". הרב פרדס הגיב השבוע באמצעי התקשורת על כל ההאשמות נגדו ואמר כי "הכל עלילה ורצח אפי".

הרב פרדס

הוא חיבק אותי ונישק אותי..."

"עוד כאותו ערב צילצל אלי הביתה הרב פרדס ושאל אם אני מרוצה שקיבלתי את פסק הדין. הוא אמר שאם אודקק לעזרה, רבות במשך שבוע וחצי. כאשר בעלי או בני הרימו את השופרות, הוא הזדהה כידיד. רק כאשר העבירו לי את שפופרת הטלפון, הוא הזדהה בשמו."

"התחמקתי ממנו ואמרתי שאינני יכולה לרבר כי בעלי נמצא. אחרי שבוע וחצי אמר לי שמישהו טילפן אליו ואמר לו שהקלטתי אותו. הוא שאל אם זה נכון. הכחשתי. הוא אמר, אם יבואו וישאלו, תגידי שלא פגשתי

תי בשום דבר, חוץ משוחר כספי. פתאום ראיתי את רוזה באה לקראתנו, נסערת כולה. היא אמרה, אני לא רוצה להתגייר! ודיברה עם בעלה בצרפתית, מפני שלא רצתה שהבן שלהם, שהיה במכונית, יבין. אחר כך הסבירה לי שהרב ניסה להתחיל איתה. "הייתי המום. ביקשתי לדרת ונסעתי ה' ביתה באוטובוס". למחרת באה רוזה לרבנות וקיבלה את פסק הדין המובטח. זה היה סירוב נוסף לגיירה. היא הראתה את פסק הדין לרב דויד איינז הורן, מזכיר בית הדין, והוא שמח שסוּסְפוּ יס פסק הדין. היא סיפרה לו על מה שקרה לה

גיש איך זה עם גויה. הוא גם שאל אם יש לי רגש אליו". רוזה ניסתה להתחמק בעדינות. היא אמרה לו שחשבה כי הזמין אותה לבית הכנסת, מכיוון שהוא רוצה תרומה. הוא ענה שאין לו צורך בכסף, כי יש לו שלושה בתי כנסת והוא יכול לשלם לה מדי חודש ברולארים. "לא סילקתי אותו, כי ראיתי שהוא נעל את הדלתות והוא יכול לחנוק אותי. אבל הוא לא ניסה בכוח. אמרתי לו שאני לא מוכנה כרגע, ורק אחרי שאקבל את פסק הדין אדבר איתו." הרב הבטיח לרוזה כי מחר יחכה לה פסק הדין, חתום עליידי ועליידי יתר הרבנים.